

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Közléseni az év folytatásán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASARNAP

SZERKESZTŐ LAKIK : III. TIZED, BUDAI-ÚTCA, 189. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 186. SZÁRA

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árlengedési adatok.

Helyigény minden beiktatásért 30 kr.

Az igazság védelme.

Mielőtt a „Kecskeméti” lapjaink ma egyheti számában megjelent vezércikké átlításainak nem nehéz czáfolatához fognék, egy igaz történetet mondok el.

Volt egy intézetnek egy idegbeteg tanára, a ki tanítványaival szemben a mai modern kor ítélete szerint meg nem engedhető feyelmű eszközt — a botot — használta és megtörtént vele az, hogy tanítványának a helyes útra való térítése, kapa-czítlása közben fejét vérsre beverte. A czélt bizonyára senki sem vette az illetőnek rossz néven, de a módot, a melylyel azt elérni akarta, helyeselni sem egyéni, sem köztélet szerint nem lehet, nemcsak, de e bánásmód azon tanár által elérni szándékolt czélhoz sem vezetett.

Majdnem a fenthez hasonló eszközt használ az én állításaim czáfolata alkalmából a t. czikkirő úr — sajnálom, hogy névtelenül — a mikor a felhozható legerősebb meggyőzői akaró argumentumai ellenem: „komoly számban nem vehetjük — félrevezetés — „ferde okoskodás” egyenes útról való letérlni akarás, ama czikknek az egész tenorja falsch „eszeveszettség” stb. kifejezések.

Ezen ékes szemelvényeket nem azért böngésztem ki ama czikkből, hogy feljadjuk miattok, mert arra csakugyan nem érdemesek, hanem az olvasó nagyobb épülésére, a ki talán nincs tudatában annak, hogy állítások igazolására, érvek czáfolására ilyenek is alkalmasnak látszanak, hogy aztán alkalmilag, kiküsztyésük megfelelően kerülje, vagy felhasználhassa ezen adott példát, különösen ha már az elfogadható argumentumokból kifogyott.

Általánosságban még csak annyit jegyzek meg, hogy t. czikkirő úr e lapoknak még azt is felrója, hogy „az eddigi álláspontjától eltérőleg a meghozott határozat mellett foglal állást.” Ezt ugyan bajos volna bebizonyítani szintén, csak úgy, mint a többi állításokat. A szerkesztő csak annyit enged meg, hogy ilyen társadalmi viszonyainkat érintő ügyekről folyó nézetnyilvánításoknak pro és kontra helyt ad, ezzel csak azt tanúsítja, hogy nem elfogult és hogy helyesnek tartja a helyzet tisztázását czélzó eszmecseréket, de az ő nyilat-

kozata nélkül senki sem tudhatja, hogy milyen álláspontot foglal ő el

Nem megróni, de örülni kellene mindenkinek azon, a ki előtt társadalmi dolgaink nem közönyösek, hogy oda jutotunk, hogy politikai elvfeletetés nélkül működhetünk bármelyik lap körül és elmondhatjuk társadalmi dolgainkról véleményünket bármelyik politikai párt lapjában, mert ez egészséges társadalmi életünkről tesz tanúságot.

Azon szerkesztő előtt pedig meg kell hajolnunk, a ki a vele ellenvéleményen levők elől sem zárja el lapját mindaddig, míg az a lapja által képviselt politikai eivet nem érinti.

És most amennyire lehet a támadó czikknek az író által erősebbeknek tartható, általam pedig kevésbé lényegtelennek látszó pontjaival foglalkozom, az egészen lényegtelenek elhagyásával, nehogy hosszadalmas legyenek. Az új vasútállomásról szó.

Azt mondja czikkirő úr, hogy az appellálók tekintélyes száma és neve mutatja, hogy a vasútállomás elhelyezésének tárgyalásakor nem voltak a kedélyek lecsillapodva. Hát én a számra nézve a „tekinthetőség” elfogadom, de a nevre nézve nem; nem akarom az illetőket megbántani, de ők bizonyára magok sem akarják azt, hogy egy hatósági határozatot megváltoztatni nagy tekintélynek tartunk mi valakit a mi polgártársaink közül, a kik bizony csak olyan anyagból valók, mint mi vagyunk. De meg hogy egy ilyen kérdésben, mint a vasútügy valami forrongásban lettek volna a kedélyek, azt bizony mi nem tapasztaltuk, de nem is hiszük el. A kinek közelről volt érintve a magánérdeke, az inkább, a kinek távolabbról az kevésbé volt rajta, hogy itt vagy ott helyeztessék el az állomást. Mi újságirók pedig állást foglaltunk, kiki a mint a körülmények meggyőzték, a szerint.

De a mit aztán az erre vonatkozó czikkemben írtam, abból ugyan egy jótát sem engedek, ha csak erősebb czáfolatot nem olvasok, mint a t. czikkirőé, a melynek egyetlen egy sorát sem tarthatom meggyőzőnek.

Igen is oda kell tenni az állomást, a hol a leszállítandó gabonának útjában lesz, mert nem kell ahoz eszeveszettség, ha ga-

bonát beszállítottuk s rá jutunk a vásári-úteza jó útjára, hogy az abból folyó körösi-úteza végig szállítsuk egyenes irányban inkább, minthogy a piacon a nagytemplom melletti szűk úteza beforduljunk, a Széchenyi-úteza végig a Szel-féle házról levő szűk sikátorba be, majd a pénzügyörög lakása előtti szűk kis úteza ki s egy balrakanyarulattal tovább kimenjünk a görög-temető mellé. Ha pedig a nagytemplom mellett elhaladunk a körösi úteza felé, akkor már csakugyan elkerültük a temetőt vasutat a legkisebb eszeveszettség nélkül is.

Hogy még a feltehető ellenvetést is megelőljem arra nézve, hogy hát miért szállítunk mi az esetben már inkább a körösi-úteza végén levő régi vasúthoz, arra nézve azt állítom, hogy a régi vasút a szállítási díjakat le fogja szállítani, hogy konkurálhasson az újjal s így azon állomáshoz szállítunk, a melyekhez a szállítás igánkra nézve előnyösebb lesz. Előnyösebb pedig különösen ökrös igánkunk az, a hol szélesebb az úteza, egyenes az irány, jobb az út.

A czikkirő úr párhuzamot von a városföld termőképessége s az általam említett puszták — csak — egyháza közt, de siet magát megelőlni azzal, hogy de igaz hogy ennek Pákán közel állomása van. A körkemenzenél és a hízalótelepnél pedig mi nem tudjuk, hogy gabona feladó raktárak volnának. Majd párhuzamot von ismét Kónesög, Ballószeg, Ágasegyháza — tehát az általam felemlített puszták általa legrosszabbnak tartott kis része — (mért nem az egészszel?) és Szentkirály, Szent Lőrincz, Alpár, Úrret, Borbás puszták termőképessége között, a melyeknek a szolnoki kapuba akar állomást. Csodálkozunk azon, hogy a t. czikkirőnek látóképességét annyira korlátozza az igazságtalanság, hogy nem veszi észre a szolnoki köztől csak pár száz méterre eső régi vasút raktárait, a melyekbe azók terményeiket eddig is szállították. Hát arról se veszi tudomást, hogy Úgról-Kecskemétiig épen az általa említett pusztákon van tervezve egy átvonuló vasút? A mely ha kész lesz, bizony azoknak nem kell a temetőt vasút, a melyet úgy sem használnának azok, akár hol épülne az állomást.

Talfájának is meg van a vasútja, Nyir pedig szállít a nyiri úton és ha az út Máriaváros alatt a vásártértől rövid a temetőig, de elég rossz. Hát a temető környékén a 100 meg 100 hold földet — (a mi czikkirő úrnak hogy minek kell — nem tudom) hol és mennyiért vásárolja meg? Ott tudtommal egyeseknek szőlőföldjei vannak, a város tulajdonát képező út csak nem tesz ki 100 meg 100 holdat nagyító lüvegen nézve sem. A mi pedig egyeseké, azt meg kell venni.

Hogy kevés értékű házakat kellene lebontani a Széchenyi-úteza felső részéből eredő kis útezaikon tagadom; kérdezze meg csak czikkirő úr a Szel-féle ház mostani tulajdonosát, hogy oly potom árúnak tartja-e az a házat, mint ő? De kérdezze meg a többieket is, mert hiszen van ott még olyan úteza, hogy a gyalogjárókon kívül két széles rakodó kocsit egymás mellett el nem fér, egymásnak ki nem térhet, tehát szélesíteni kell.

Ha az osztrák magy. vasúttal akarja is czikkirő úr összekötni az új vasutat, nem könnyebbnek s rövidebbnek találja-e azt létrehozhatni a vásártértől a hízalótelep felé, mint a görögtemetőtől a város felett végig körül a csákányt és tabán felé? A hol csakugyan sánczot képezne.

De hát azt a vasutat czikkirő úr nem akarja tovább vinni soha? Mert ha igen, akkor a vásártértől alkalmasabb lesz azt tovább nyújtani délnek Izsák felé, mint a görögtemető mellől.

A tizedek szerint feljegyzett földadó kimutatást ellenem felhozható oknak nem tartom már csak azért sem, hogy a 3-ik tizednek is van közelebb eső része a régi vasúthoz, mint az újhoz, de a 4-tized pedig legnagyobb részben épen szomszédságában van a réginek, úgy hogy egyforma díj mellett ezekből nagyobb részt oda szállítanak ezentúl is. A kimutatás hát kárba veszett így.

Igazán meg vagyok akadva, hogy t. czikkirő úrnak csak egyetlen egy erősebb argumentumára sem lelek, hogy annak megczáfolására a legsekélyebb erőmet is fel kellene használnom. Ha csak azt nem kell olyanul elfogadnom, hogy a szegény bakák 100—200 méterrel távolabb lesznek a várostól. No de ezeken se sajnálkozunk,

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZAJA

Dal, virág és szerelem.

Ismered-e a dalt, melyet a boldogság édes érzete esal elő az ajkakra, és ismét a dalt, melyben a maró fájdalom és a keserűség sokszor oly ékeszólóan beszél?

Igyekedtetl- valaha ezek mélyére hatni, kutattad-e valaha ennek indító okát; észrevetted és felismerted-e a könyvet, mely észrevétel nélkül lopódzott a szemekbe s mely oly sok igazságról beszélve gördül alá a halvány arczon?

És midőn mindezt láttad és valóban átértetted, kérdem: mit érzett szíved az átértés pillanatában, megrezdült-e abban a részvét hájra, vagy vele rezgett-e a boldoggal?

Es volt-e életben pillanat, midőn egy megmagyarázhatatlan érzelemtől áthatva s ismeretlen régiókba kalandozva, kifejezést kerestél érzelmeidnek s találtál-e ehhez méltóbb alakot, mint a dalt, melyben minden gondolatod, minden sóhajod bent visszhangzott s melyben elmondhattad mindazt, a mi fájt, a mi bánt, s a melyet csak te értesz és értesz át valóban?

Hallottad-e csöndes, csillagos nyári este-ken a puszták fiát, midőn czifra szűrűre leheveredve mélabús hangokat esal elő az egyszerű fufurlyából, s melynek hangja halkan rezgett át a légen rejtvé, és mégis mintegy önkéntelenül is elárulva egy édes titkot, melyet szívében rejtetget?

Nézd a búsuló hajzajt, vagy a puszták királyát, a vakmerő betyárt, ha hegedűszó mellett borban öli bánatát, érzelmeinek dalban ad kifejezést, mely hol szilajban, vadul hangzik el ajkairól majd megszédülve bánatosan zeng. Dalban mondja el, mit ajka nem merne elbeszélni, dalban kesereg s dalból merít vigaszt, könnyebülést. A dal ad íllelet a költőnek s fedelteti vele az élet gondjait s újabb, kitaróbb munkára serkenti néha tán csüggedő lelkét.

A természet készíti — mondhatnám — ösztönzi az embert a dal kedvelésére; ezt oltja be szívébe, midőn még a bölcsőben ring, hisz az öreg dajka halk éneke mellett szenderül álomban a kised csecesemő is, dalra tanítja őt az édes anya, midőn az első szókat már kibírja mondani, erre tanítja őt saját küi és belvilága, midőn már érezni igen, de öntudatosan gondolkozni még nem tud.

Dalt zengve repül fel kora reggel a sirú roszból a pacsirta, dallal mond búcsút, midőn a nap leáldozni készül.

Mi adja ajkára a dalt, mi tanítja őt erre, midőn öntudatlanul bár, de mégis énekel: e kérdésre csakis ama őserő tudna feleletet adni, melyet természetnek nevezünk.

Természet! Szereted-e a természetet, ezt a sokat regélő igaz és őszinte természetet? Tuds-e valóban lelkesülni iránta s megérdet-e, mit ajka némán beszél?

S ha olykor kora tavaszi reggelen elátogatsz az illatos mezőre, vagy felkeresz az erdő titkos rejtvéit zöldjéd, nem érzed e kelledet feszülni, nem érzesz-e valami sajátságos jól eső érzelmeket, melynek kutatva keresse sem tudsz nevet adni, mely eltölti szívedet, lelkedet s ha valaki e pillanattal melletted van és szól hozzád, nem halod, nem érted — talán nem akarod érteni — beczédjéd, el vagy merülve a természet csodálásában, hisz szöb hangokat ad a csermél, szöb regét hallasz az erdő halk zúgásából, s leheveredve a virágoktól tarka mező bárony puha pázsitjára, elmerengsz a távol kékő hegyek azur kék égen s akaratlanul is csodálod kell a természet remek őszhangzatoságát, mohón szíved be az úde, balzsamos levegőt.

Azonban ne menj a hegyeken túl, maradj meg a közelben, a távol csak kápráztatja a szemet s csalókeony delibátot mutat, a közel élved ad és érezni tanít.

Nézz körül. Nem találsz itt tropikus növényeket, nemesített rózsafajokat, árnyas lugasokat a természet öln vagy, hol nem látszik a műkertész kezének nyoma mértánlag kimért virágágak ideális facsoportok: egyszerű kék és piros virágok ezek; hogyan nőttek, ki ültette, öntözte, nem tudni létrejött mint a nép költészete, erről sem tudjuk egyik-másik dallamát ki írta és mikor, mely bejárja a fél világot s mindenütt érzik igazságát, s mindenütt ébreszt érzelmeket.

Nem egy angol parkban, de egy zöld mezőben vagy, hol minden dalol, minden örül annélkül, hogy tudná miért? s örülni készlet téged is. Halandó avagy vándor! állj meg itt, a természet és vendégszerető hajlékában, oly szívesen marasztal és netalán sebeidre egyhívót írt csepeget, vigaszt nyújt a szenvedéséért!

S te el fogod fejtetni hábar csak egy pillanatra is, a léteit nehéz küzdelmet, érző lelked tovaragad a mindennapig körből a költészet honába, szeretnél sirni és nevetni egyszerre.

S ha lehajoltál ama piciny kék és piros avagy fehér virágokhoz, megnépesedni látod a mezőt azok alakjaival, kiket szeretsz és kik szeretnek s azok az apró, kicsiny, igénytelen szirmok mennyi regét tudnak,

legalább közelebb lesznek a Ballószögben levő lővőgyakorló térhez s így ez is előnyükre szolgál.

Ballószöveget említette még a nála szokásos kiesinyteléssel t. czikkíró úr, hát erre nézve én csak annyit mondom, hogy: ez a rossz homokbuczkás Ballószög — lesz idő — a mikor holdaként többit fog érni legalább 200—300 forinttal, mint a városföldi legjobb földjeink. Ez be fog következni a jövő időben, úgy de mi nem is épen a jelennek, — a jövő kizárásával — építünk vasutat.

A vásártér se féltse az elsőküléstől senki, hiszen ott vannak a régi tégláégető telepek, csak el kell egyengetni ott a földet, lesz ott vásártér elég nagy minden időre.

Hogy a piaroztól távolabb esik valamivel a vásártér, mint a görögtemető, az meglehet, bár a távolsági külömbözet nem oly lényeges, nem annyira lényeges, hogy ez az odaszállítási díjra nézve változat eredményezze; tudjuk azt jól, hogy fuvarosaink a mostani szállítmányokra nézve is csak annyiban tesznek külömbözetet, hogy a piarozon innen t. i. a vasút felől eső részről-e, vagy a piacon túlról történik-e a szállítás? Hogy 100—200 méter azon innen vagy azon túl rájok nézve nem tesz külömbözetet, ezt tapasztaljuk.

De a ki ismeri a mi kereskedési viszonyainkat, az tudhatja, hogy a kereskedő a piacon megvett gabonát nem is szállíttathatja a vásúthoz, azt előbb neki raktározni kell, hogy elegendjék; tehát a raktárba kell szállíttatnia s csak onnan a vásúthoz.

Kivétel volna e tekintetben a krumpli, de annak legnagyobb része az alvidékre szállíttatik; tehát ennek odaszállítására az új vasutat használni nem lehet.

Azt is tudjuk, hogy a gyümölcsünknek legalább $\frac{1}{4}$ része azon szőlőskertekben terem, a melyekből a városba szállítás alkalmával átban esik a meghatározott helyen épülő vasútállomás. Ma már azt se higgye senki, hogy ezek a mostani kosarakban történő elárúsítási viszonyok sokáig megmaradjanak, bekövetkezik az idő, a mikor minőség és súly szerint eszközöltetik az eladás nálunk is, a miként az már máshol van, akkor pedig egy fedett elárúsító csarnokot kell építtetni e czélból épen azon vasútállomás közvetlen szomszédságában, a mely állomás a legnagyobb gyümölcstermő vidékhez legközelebb lesz. Ezek a dolgok így az én meggyőződésemert annyira uralkodnak, hogy ezektől eltántorítani sem személyek, sem czáfolatok nem képesek. A czélból tehát nem, csak a kivétel módzataiból engedhetnek, az elfogadható ellenérveknek, de azoknak aztán sokkal erősebbeknek, sokkal meggyőzősebbeknek és higdatattnak kellene lenni a „Kecskemét”-ben megjelent czikknek érveinél, a melyek csiklandozásra, kedélyek zaklatására, azokára nézve t. i. a kiknek magánérdekeit a határozat sérti, alkalmas lehetnek, de meggyőződés változtatására, a

mennyi szépet és kedveset beszélni, s mentül tovább nézed a kis gyöngye növény, mint bölöngatja gyönyörű fejedéskéj, melyen, mint a gyémánt csillog egy-egy harmatepp üdén, ragyogóan: annál inkább tanyát üt szivedben egy érzelem, melyet érzesz ugyan, de melynek kifejezésére keresse sem talál szavakat, s minél mélyebben kutató annak létét, annál kevésbé leled meg azt.

S midőn kezded kinyújtod, hogy letépl a kis virágot, egy gyenge szello átsuhan fölötte, gyöngédnek megrezzenti a finom virágszirmokat meg-meg hajolnak alatta s úgy tetszik, mintha esdekelne kegyelemért, s önkéntelenül is egy újabb érzelmetl megkapatva visszahúzó kezded és nem téped le a kiesiny virágot s még azután is nézed, soká nézed virágtársnéit, míg végre egy nehéz sóhaj emeli kebledet, s zemedben két forró könnyesepp jelenik meg emlekeztetve téged gyarlóságodra és egy fájo igazságra, melyre e kis virág tanított.

Sokszor, műkterekben és illatos mezőkön, sokszor látunk szebbnél-szebb és, igénytelenebbül, igénytelenebb virágokat, sokszor tépjük le őket, hogy egy rövid ideit élvezet után elhajtsuk magunktól s nem egyszer rátaposunk s az elsárad, elbervad.

határozat helytelenségének feltüntetésére túlgengék és így figyelembe sem veendő.

Azért tehát a mennyre nem akarunk mi senkit az általa meggyőződésből helyesnek tartott iránytól elterelni, épen annyira ragaszkodunk azon megczáfolhatatlan meggyőződésünkhöz, hogy a városi közgyűlés helyesen jelölje ki a vasútállomás helyét a vásártéren, és hogy ha bárki föllebbezzék is meg e határozatot, nem tudnak óhajtatni mellett oly meggyőző érveket felhozni, mint mi a határozat mellett, mert a „Kecskemét”-ben megjelent czikknek egyetlen egy pontját sem tartjuk czáfolásunkra alkalmasnak és elfogadhatónak. Idegeskedni, furcsa gusztyusból furcsa jelzőket használni lehet, de az igazságot megczáfolni nem.

E czikk írója egyébiránt kijelenti, hogy ha a mostaninál jelentékenyebb czáfolattal nem támadtatik meg a közgyűlési határozat: feleslegesnek tartja a további védekezést.

—cs—cz.

A „Felőlvásó Társaság”-ból.

Szombaton, márczius 1-jén, volt a felolvásós második estélye, mely ugyancsak szép számú és diszes közönséget gyűjtött össze, mint az első.

Az első felolvásót Hanusz István főreláskolai igazgató tartotta. A virágok kultuszáról. Kellemes, vonzó alakban emlékezett meg felolvásása bevezetésében a virág kultusz általánosságáról. Aztán sorra véve az egyes népeket, előbb az óshajdan kultur nemzetéinél mutatta be, mely tisztelben részesítették a virágot, pl. az egyiptomiak, kik mumiaiuk kezébe virágcsokrot adtak, a melyek között még ma is találhat oly épeket, (Erődi Béla, a híres magyar orientalista látott is egyet), melyek szököti alighogy elhagyták. A görögök áldozati oltáraitak díszítették koszorúkkal; az előkelő római pedig étkező természet varázsolta egész virágos kertté, s le nem ült volna virágkoszorú nélkül asztalához. Majd körülvezette gondolatban hallgatóit az egész föld kereségét, feltüntetve, mennyire szereti a fehér (európai), a sárga (mongol) és a barna (óceániai) a virágot. Érdekes adata volt, hogy a civilizáció igen alacsony fokán, úgy szólva, teljes vad népeknél is ki van fejlődve az érzék a természet eme bájos gyermekei, a virágok iránt. Hogy mily tokon emelkedett a virág kultusz az európainál, ismeretes. Az európai — sokszor nagy áldozatok árán is — megszerzi a külső világreszek virág szépeit, épít nekik tenyésztő palotákat, beföldi kedvelteinek pedig télen is megszerzi a fölteleket, a melyek közt azok pompájukat kifejehetik. Egész vadászatokot tart az ósvadonokban virág ujdonságokra, művészzel alakítja át a már meglévőket és kiterjed kereskedés az valamennyivel. E kedvtelések nem csupán a virágok szép alakja, színeik pompája az oka; hanem inkább az illatár, mely kellemesen izgató fűszer gyantán hat az idegkér, fölírissíti a szellemi tehetségek rugkönyvségét és emeli az életerő tevékenységét. Éppen ezért folyvást rengeteg költséget fordít az ember virágokra és illatszerekre, melyek legjobb bányája a növényvilág. Szinte elszörnyedtünk a métermázsák százezreire, melyeket rózsákból, ibolyákból stb. összegyűjtünk s a forintok sok millióit, melyeket virágokért évente világszerte kiadnak. Természetes, hogy különösen a bőlgközönség meg nem szűnő figyelemmel kísérté nyomom a fölolvásó élvezetes előadását, mely

Felemeljük magunkhoz, czifra virágvázába tesszük csak azért, hogy nem sokára ismét ledobjuk a föld porába, nem gondolva rá, hogy érzelmeink is hasonlóan a virágokhoz legtöbbször letépetnek és megaláztatnak.

Oh mond, ha egy virágot leszakítasz, nem jut-e eszedbe annak további sorsa, nem rezzülsz-e meg szivedben egy hír, s ha nehéz sóhaj emeli kebledet, tudod-e mit jelent ez, honnan keletkezik és mi fája, ha arra a kis, letépett virágra tekintesz, jut-e akkor egy kép az eszedbe a közelmúltból, nem reszket-e kezdedben a virág s nem tudod-e, hogy a fájdalomra, mely szivedben tanyát üt, nincs ir, nincs balszam e halandó életben?

Virág a szív élete. Észrevétlenül lopja be magát egy icipi-éti tündér, hogy ott óriássá nője ki magát, nyugtalanságot vitt az elrabolt nyugalom helyére s rózsaszín szümevűen nézet egy aranykeretbe foglalt képet, egy ideát, s mindig jobban-jobban merülve a gondolatok ideális tömkelegébe, melynek megoldását rendszeren egy keserű családás végzi, s hogy mennyire fájt ott bent valami, azt csak te érzed át, valóban.

Mert tudod-e mit jelent a sóhaj, mely ajkadon kél, a köny, mely szemedben

éppen az ő bájos testvérüket vette tárgyal, a mely méltán sorozatik Hanusz elismert szép képeihez a természet világa köréből.

De ha az első felolvásós első sorban a nőket éltette, nem kevésbé érdekelte őket a második sem, noha kivették abból részük a férfiak is. Hisz ha az első testvérükről szolt, ez a második meg épen egészen róluk. Virányi Ignác beszélt A nőről. Virányról azt mondta egyszer valaki, hogy a kathedrán egy lejjel mindig nagyobb, mint a közönséges életben. No, mi nem vittük észre. Sőt inkább, azt láttuk, hogy még a szokottnál is kisebbre huzta össze magát. Félt az istenadta, úgy látszik, a minthogy teljes oka is volt a félelemre. Mi legalább meg sohasem hallottunk a női udvarlatlanságot egy csomóba öszekötöni, s azt azoknak szemébe mondani, a kívülről szolt. Igaz, hogy valóban szellemes udvarlatlanságokat. A szellem pedig, mint tudjuk, mindent kiegyenlít. S hogy ez az eset volt itt is, mutatta az a sűrűn felhangzó kacaj, mely minduntalan felszakította a fölolvást. Mint lányit, asszonyt, anyát mutatta be a nőt, élteinek e három legfontosabb pházisában, s enyelgő humor, csipős satyra, nemes pathosz felváltva hullámzottak előadásán, mely mindvégig kitörő jó kedvben tartotta hallgatóit. Olyan volt, — ha szabad a kettőt egybevetni — mint egy izletes özgerincez, melynek sauozált se savat, se borsot nem kimélt a szakács.

Szetus.

Színház.

Szombaton f. h. 2-ikán Dóczy Lajos híres vigjátéka „A csók” került színpadra. Kutassy Janka kisasszony, mint vendég Marietta szerepében lépett fel. Jóllehet, hogy a verses alak nehézségein csak kevesen tudtak (Krémér, Dobó) felül emelkedni, az előadás mégis elég élénken perdült le. Kutassy J. csinos, fürge kis Marietta volt, hangsúlyozása ellen sem lehet kifogásunk, de kissé siettet; különösen a csók definitiójának szép jelése a túlbuzgósnak majdnem egészen áldozta lett. Már pedig az ilyen daraboknál, milyen a Csók is, melyek nem annyira a cselekvény, mint inkább a nyelvezet és az ebben kifejezett szép költői gondolatok és képek által hatnak, épen ezeket kell helyes és értelmes szavazással által érvényre juttatni. Polgár Fáni (Királyné) nemcsak csinos tolettéje, hanem szép játéka által is kitűnt; Pestinek Adolár valószínűleg kedvez szerepei közé tartozik; az ő helyes játéka nagyban előmozdította az est sikerét. Bátorosi (Navarra Királya) jól játszott.

Vasárnap Szigethy Józsefnek „A bakancsos és fia a huszár” című énekes vigjátéka adatott. A darab ugyan régi, de eredeti kedvelt alakjai még mindig bírnak vonzó erővel. A czimszerepet Pesti (Sugár Mihály) kiszolgált bakancsos játszotta oly helyesen, oly természetességgel, hogy nyílt jelenésben is megtapsolták. Viola (Laczi) az ifjú szerepeket mindig jó. Ferenczyné (Lidi) egészen elemében volt. Hangja tisztább, eszögöb mint egyébkör, játéka pedig élénk, kedves. Borbélyi (Veres Csaplár) mint mindig, most is dícséretesen játszott. Dobónak Friezi torzakája jutott, melyből Dobó kiváló komikai ereje sem tudott egyebet teremteni, minthogy arczintorítással olykor megnevettette a karzati közönséget.

Kedden „Thurán Anna” ment itt másodsor. A czimszerepet Kutassy J. kisasszony elég ügyességgel játszotta, különösen sikerült a törvényszék előtti jelenése. A többi szereplő is, amennyire nálunk e darabot adni lehet, megállották helyüket.

fakad, s az azt követő zokogás, mely kebled mélyéből tör elő?

Azt, hogy nem az emberi kebelben, ott van, ott bent valami, melynek alá van melyet szegény és gazdag, pór és király, melyet meglesz a palotában ép úgy, mint a nádfedeles kunyhóban, mely örök és igaz, hogy ez adja ajkadra a dalt, ez tanít meg a virágot szeretni, mely vagy felemel, és nemesít, vagy megaláz és alásllyt a föld porába, mely feleddtet veled a gazdságot, rangot, szegénységet és nyomort, mely vagy anygallá magasztosít, vagy ördögge aljasít s melynek neve: szerelem.

Szerlem! Mily hatalom örök, és fenséges vagy te! Megédesít a keserű perczeket, elviselhetővé tesz az élet súlyos keresztjét, kitartást és reményt osepgetsz a csüggedő kebelbe, megalázod a kevelyet s felmagasztalod az alázatost! Megtanítasz a nemesebb érzelmekre, a küzdésre éjjel és nappal, azért kit szeretsz, lerombolsz minden korlátot a két szerető fél között.

Oh ifjú, vagy leányka! ha a szeretsz, ne kívánd, hogy az ékes szavakkal vallja ezt be néked, ne kérdezd tőle soha, hogy szeret-e téged. Az igaz és őszinte mely szerelem tiszta és halgatag, mint az erdei

Szerdán „A mikádó” Gilbert Rákosi féle operette adatott ez évadban itt először. A darab meséje természetesen szóba sem jöhet, zenéje azonban úgy a magánrészek, mint a kardalok igen szépek és fülbemászó. Itt meg kell dicserüen az igazgatók abbéli törekvését, hogy a kiállítás dolgában is megtekték mindent, amit a mi viszonyaink között csak kívánni lehet, sőt talán nem családunk, ha azt állítjuk, hogy ez operette kiadásai felülmúlt a bevételét. Az előadás sikerült mondatbó. Dobó (Mikádó) ügyesen alkalmazott kupteljeivel megnevettette a közönséget, Szigethy M. kedves megjelenés volt, Timártné enéket (Nanki Pooba) többször megújrátták, Ferenczyné és Dobóné szereplő mármál alkalommal megemlékezünk, itt csak annyit jegyzünk meg meg, hogy az egész előadás sikerült.

Referens.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Közgazgatási bizottsági ülés.** A városi törvényhatóság közigazgatási bizottsága f. hó 10-én hétfőn délelőtt 11 órakor tartja rendes havi ülését, melyen a folyó ügyeken kívül a fegyelmi bizottság Stringovics István, állásától felfüggesztett szállás mester sikkasztási ügyét is tárgyalni fogja. Az ülés felolvásáról jövő számunkban kimerítő tudósítást fogunk közölni.

— **Miniszteri jóváhagyás.** Köztudomású, hogy a város törvényhatósága mult évi november hó 28-án tartott közgyűlésében elhatározta: 1) a mostani városbáz területen a búzapiacztér és a kisajátítandó Buttinger-féle háztelkekhez hozzávetelével egy új városi székház épület létesítését, 2) egy új gyalogsági laktanyának, valamint a serház laktanyának ugyancsak gyalogsági laktanyává, az ezredesi laktanya épületnek pedig polgári kórházzá és a jelenlegi kórháznak járvány kórházzá leendő átalakítását, 3) a piacztér kibővítését és erre a czélra az V. tizedeli 1—7. 9. 10. 117. 118. számú házak kisajátítását, végre 4) a kecskeméti lajosmizsei vasút kitépítésére hozzájárulásképen 130 ezer fitny összegnek felajánlását és egyáltalán kimondta, hogy a jelzett befektetések költségeinek fedezése czéljából 700 ezer forintnyi kölcsön vétessék fel, mely után esedékes kamat és tőke törlesztési részletek fedezése czéljából 1107 hold homokos szöllőnek való legelőtel elad és 2400 holdnyi legelő területet pedig szántásvetés alá bérbead. A belügyminiszter ult f. évi márczius 5-én 14126. sz. a. kel leiratával kimondotta, hogy mitán a városi közönségének fentebb elősorolt határozatait czél szerien és körültekintően végrehajtva alkalmasak a város fejlődését nagyobb mérvben előmozdítani, azokhoz elvileg hozzájárul. A miniszter úr ezen leirata folytán a munkálatoknak minden irányban leendő megkezdése iránt a szükséges intézkedések meg is tetettek.

— **Márczius tizenötödikének emlékére** az „Olvasókör” helyiségében, mint már lapunk mult számában is jeleztük, társas vacsora rendeztetik. E helyen is felhívjuk polgártársainkat, hogy e hazafias ünnepevény minél nagyobb számban részt vegyenek.

— **Márczius tizenötödike.** A helybeli jogakademia ifjúsága ez idén is megünnepli márczius 15-ikét. A rendező bizottság élén Kónessey Kálmán IV. éves joghallgató

forrás, mely mint a tenger és igaz, mint a drága gyöngy, melyet a buvár a tenger örményeiből a felszínre emel.

Mert nem ékesszólóban beszél-e Demosthenesnél is néha egy mély tekintet, egy gyöngéd kézzserítés, vagy egy zavart feletet a mely zavar vagy rózsapirt von az arcra, vagy számú onnan minden cseppvért?

Több igazságot olvasoi ki egy könyvelt szemből, mint a száraz szóvirágokból, az ifjú vagy leányka jobban eláruja magát, ha fut és bújik előlled, de csak azért, hogy egy biztos helyről annál jobban figyelhesen, mintha térdel borul előtted és szerelmet vall.

Szeresetek! Hisz csak addig, boldog az ifjú szív, míg szeretni tud, míg az első szerelem varázsejnye világítja be életed útját, midőn bizalommal fordulsz ahhoz, kit igaz szívből szeretsz, kinek szerető karjára nyugodtan bízod sorsodat, s midőn csak is ő benne és ő mellette leled fel életed egész boldogságát: szeresetek, mert elmulnak az arányidők s elkövetkeznek a család keserű napjai, midőn fáj az élet és nehéz a lemondás és feledés, midőn örök, gyógyithatatlan sebet üt a való szivedben, melyet nem ritkán csak a halál tud meggyógyítani.

Hegedűs Irma.

áll. Szentkirályi Mihály joghallgató szavalja az alkalmi költeményt; Kovács László jogh. tartja az ünnepi beszédet a végül Székely Károly jogh. szavalja a „Talpra magyar.” A collegiumi dalára Mihó László karnagy vezetése alatt énekel. Bővebbet a pár nap múlva megjelenő falragaszok — az 1848-iki márciusi nagy napok emlékéit — mint a múlt évben — az idén is megünnepeli az evang. ref. főgymn. önképzőkör. Az ünnepély március 15-én d. e. 10 órakor kezdődik a collegium I. emeleti nagytermében. A hazafias ünnepélyre a t. közönséget meghívja az ev. ref. főgimnázium ifjúsága.

— **A törvényhatósági bizottsági tagok választása** iránt, mely e hó 23-án fog megjelenni, — pártunk körében élénk érdeklődés és mozgalom mutatkozik, s az egyes kerületek behatón foglalkoznak a jelöltek névsorának megállapításával, valamint a választók tömörítése és összetartásával. A végleges kijelölés az összes választók részéről valószínűleg f. hó 15. vagy 16-án fog megtörténni, melyről a választópolgárok értesítve lesznek. Március 15-ét, mint nemzeti ünnepet, ez évben is megünneplik az Olvasókörben, mely kedvező alkalmul fog szolgálni választási kérdések megbeszélésére is.

— **Panasz.** Lapunk egyik barátjától a következő sorok közlésére kértünk fel: T. Szerkesztő úr! Azt hiszem természetesen fogja találni, hogy egyes személyeknek túlkapásai a nyilvánosság elé kerüljenek. Egy ily túlságos, de teljesen fölösleges ügybuzgalomból származó túlkapás miatt teszek panaszt a nyilvánosság előtt. Sz. Szedmák József helybeli róm. kath. segédlelkész úr ellen f. hó 2-án néh. dr. Willer József, főreáliskolai tanár temetésén tanúsított viselkedése miatt. Az idő a lehető legzordabb volt, havazott és oly hideg szél fújt, hogy a reáliskolai tanári testület, felelősségének érzetében, az ifjúságot a halottas háztól a papok bevonulása után hazaküldötte. A temetési szertartás alatt hat gyászba öltözött tanuló állt a koporsó mellett, ezekre rivált rá a túlbuzgó káplán úr, hogy vegyék le kalapjaikat, tette pedig azt oly hangon és oly modorban, melyen máltán megbotránkozott mindazok, kik a jelenetek tanúi voltak. Nagyon lekezelte T. Szerkesztő úr, ha felvilágosítana arról, hogy mióta jött divatba az a szokás, hogy egyes káplánok a temetési funkciójánál rendőri felügyeletre és beavatkozásra válaljanak minden ok nélkül is. Az ilyen modorhoz, hivataln felépéshez nem vagyunk hozzászokva és nem is fog hozzászoktatni senki sem, tiltakozunk is ellene. Nem szóltam volna fel, ha hasonló kápláni túlértékes, de helyén nem való, a kegyeletet sértő fellépés már eddig is többször elő nem fordult volna. Ajánlom különben az ügyet azok figyelmébe, kiknek hatáskörébe az ily incidensek elintézése tartozik.

Dr. N.
— **Az új toronyóra.** Válságos napok voltak a múlt hét elején Kecskeméten, mikor leszedték az egyetlen toronyórát, még a mutatóját is s elhallgattat az óra útése; bizony gúnyolódhattak volna rajtunk, hogy azt sem tudjuk hányat új az óra? No! de most már helyén az új óra, mutatói vakító aranyozásban ragyognak s az óra útése is újból jelent a időnek gyors haladását. A történelmi igazság kedvéért följegyezzük, hogy mált csütörtökön d. u. 4 óra 20 perczkor kezdte meg az új óra szereplését, mihez mi csak azt kívánjuk, hogy jó egészségben és pontos működésben éljen a toronyórák matuzsálemi korának legvégső határáig.

— **Temetés.** Dr. Willer József, főreáliskolai tanár temetése f. hó 2-án d. e. 10 és fél órakor ment végre a tanítzettek és a közönség nagy részvétel mellett. A halottas házú Hornyik József, főreáliskolai tanár tartott igen szép gyászbeszédet, méltatva benne főbb vonásokban az elhunyt érdemeit. A temetésben a tanuló ifjúság nevében Bagó József, VIII. oszt. tanuló vett búcsút az elhunytól. Béke poraira!

— **Szapary István grófrol.** Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunmegye és városunk főispánjáról egyes lapok azt híresztelték, hogy egészségi okokból állásáról lemond. E híresztelésekkel szemben örömmel jellehetjük, hogy a főispán úr állásától, melyen 17 évben keresztül a közigyenyek oly kiváló szolgálatakat tett, nem válik meg, mert egészségi állapota az utóbbi napokban annyira javult, hogy mielőbb újra át fogja vehetni a főispáni összes teendőket vezetést.

— **Monstre-deputáció** készül Buda-pestre, hogy az építendő vasúttalomsnak a görögtemető melletti elhelyezése érdekében a minisztert informálja. Úgy halljuk, hogy a deputáció — a czelediek mintájára — szá-z tagból fog állni. Valószínű azonban, hogy a vásári kapu melletti indóház érdekében egy kétszáz tagból álló kontra-deputáció is fog szervezkedni.

— **Szolnok-félegyházi vasút.** A szolnok-félegyházi vasút ügyében az érdekel-

tirtokosság február 22-én Ujfalussy Sándor, Jász-Nagy-Kun-Szolnokmegye főispánjának elnökletele alatt értekezletet tartott, mely tudomásul vette a dr. Vladár Vilmos engedélyes által előterjesztett pénzügyi tervezetet, mely szerint a vasúttépési tőkéje 1.550.000 forintban van felvéve, melyből 550.000 frt törzsrészenyék ellenében készpénzben, 1.000.000 forint pedig elsőbbségi részenyék kibocsátása által fedezendő. Az érdekeltek birtokosok — kik 30.000 hold birtokot képviseltek, egyhangulag kimondták hogy törzsrészenyeket a költségtervezethez felvett 80.000 frt erejéig hajlandók vásárolni és a hozzájárulások miként leendő kerszítélvételével a létesítendő bizottságot biztáknak, melynek feladata leendő ezenkívül a műszaki munkálatok elkészítése és a vasút ügyében szükségesnek mutatkozó minden egyéb, intézkedése megtétele.

— **Halálhöz.** Müller Lajos, fővárosi tánczmeister, ki városunkban is több éven keresztül az előbbki előadók gyermekeit fényes sikerrel és eredményesen tanította tánczolni, f. hó 4-én Budapesten meghalt. Müller Lajos 68 évet élt és ötven évet töltött a tanáttanítás szolgálatában, mely terhei annál nyomasztóbbak lesznek, minél több a vállakra neheződő évek száma. A megboldogult tanította Mária Valéria főhercegnőt, ki Budapesten az ő vezetése alatt kezdett tánczolni, majd József főherceg udvarában oktatta a fiatal főhercegnőket és főhercegeket a tánc művészetére, később pedig Coburg Fülöp főherceg udvarában fejezte be az udvari tánczmeistereséget. Tanításának egyik jeles tulajdona az volt, hogy a jó testtartáshoz hozzá tudta szoktatni a keze alatt növekvő zsenge ifjúságot, ez a feladat pedig vajmi nehéz, mert sok türelmet, odaadást igényel. Magyarországon városában részvétellel veszik halálának híret. Nyugodjék békében!

— **A „Fölolvás Társaság”** március hó 15-én tartja negyedik fölolvás estélyét a kegyesrendiek nagytermében. E történelmi nevezetességű nagy nap emlékének megfelelőleg választattak meg a fölolvások is. Szilgyémi János k. r. főgimnázium tanár a párisi februáriusi forradalom és annak legközelebbi következményeiről; Kovács Antal, k. r. főgimnázium tanár pedig Szabad-ság-haruzunk költségtételéről fog fölolvadni. A „Fölolvás Társaság” estélyére külön is felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Tömeges facemetelés** adás. Mint biztos forrásból értesülünk, a városi tanács f. hó 6-án tartott ülésében 2894 sz. a. kelt határozatával a városi mikertben termelt facemetékből és pedig a gyümölcs oltványokból, mely áll 13 különféle kiváló fajból, 2766 darabnak, — lombos díszta cemetékből összesen 23 faj, 1605 darabnak és a különféle cserjékből 2000 számal eladását rendelte el. A jól kitejelt és igen szép oltványok, díszfák, cserjék eladásával Kiss Lajos mikertész van megbízva, a kik tehát oltó áron akarják szükségleteiket beszerezni, azok forduljanak a mikertészhez.

— **Nem lesz szőlővessző kiosztás.** Az állami „Miklós” szőlőtelep által termelt szőlővesszőkből a városnak átengedett 6% tölt, mi az előző években 40—50 ezre mert, s a melyet a város közönsége a szőlő birtokosok közt minden évben díjtalanul ki is osztott, a folyó évben, mintán az eddigi kiosztás a szőlővesszők csekély mennyiségben való megosztása által eredményre nem vezetett, kiosztani nem fogja, hanem egy vesszőtermelő telepet létesít s annak beültetésére használja fel. A város közönségének ezen intézkedését bár ezzel szőlőbirtokos polgártársainkat érzékenyen sújtja is, nagyon helyesnek és czélzerűnek tartjuk, mivel így lehetővé lesz téve az hogy idővel a különféle fajú szőlővesszők nagyobb mennyiségben lesznek kaphatók.

— **Miniszteri rendelet a kerdőzök, lovak és sertések szabadzállítása tárgyában.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter úr f. évi 8586. sz. a. kelt rendelete folytán közhírre tetetik, miszerint a cs. és kir. közp. pénzügyminiszter úrral létesített megállapodások értelmében a megszállott tartományokból érkező kerdőzök u. m. szarvasmarha, juhok és kecskék részére az 1888. VII. t. ez. által is már biztosított szabad forgalom Magyarországon azon föltételhez van kötve, hogy ily állatok a megszállott tartományok határán létesített valamely kilépfő állomáson állatorvos által megvizsgáltassanak, egészségesnek találtassanak és ezen körülmény a szállításmunka marhaleveleink hátlapján a a vizsgáló állatorvos által igazoltassák. A megszállott tartományokból származó lovak és sertések szabályszerű marhalevél mellett szabadon kerülnének forgalomba Magyarországon, de az ezen tartományokon át érkező szerb származású sertések csak a kőbányai vagy soproni sertés vesztelőbe hajthatók vagy szállíthatók; megjegyeztetendő, hogy ily kilépfő állomásokat a megszállott tartományok kőrnánya eddig Brekán,

Samácson, B.-Brónon, Kostajniczán, Bihácon, Gradiskán, Kulen-Vakufon, Noviban, Prijedoron és legutóbb Velika-Kladusán állított föl.

— **Közgyűlés.** A kecskeméti zenekedvelők egyesülete 1890. március 10-án vasárnap Délelőtt 10 órakor tartja a városba tanácsotermébe második évi rendes közgyűlést 1. Évi jelentés. 2. A f. évi költségvetés megállapítása. 3. Az időközben megírult 2 tiszteletbeli állás rendszeres betöltése. 4. A választmány megválasztása. (Az alapszabályok 14. §-a értelmében 20 tag választandó, 10 tag a rendes vagy pártfogó, 10 a működő tagok közül. Mely czéliből minden egyes meghívóhoz az egyleti tagok névjegyzéke csatolattik.) 5. Három számvizsgáló tag választása. 6. Alapszabályok 13. §-f) pontja értelmében netaláni időközben beterveztett indítványok. 7. Jegyzőkönyv hitelesítő bizottság kiküldése.

— **Tánczpróba és tánczestély.** Bodnár Sándor, az ország nagyobb városaiban is előnyösen ismert tánczmeister f. hó 1-én a Berevits fogadó terében tartotta meg növendékeivel — nálunk — az első tánczpróbáját, melyre oly nagyszámú és díszes közönség jelent meg, hogy a tánczpróba igazán beillett tánczmulatságnak, melyben az apróság számlájára a nagyok csaknem reggelig mulattak. A tánczpróba esti 1/8 órakor kezdődött. A növendékek ugyancsak kitettek magukért, mindegyikük szívesen és jobban igyekezett a lépést tartani a másikkal. Minden tulzás és nagytítás nélkül elmondhatjuk, hogy a tánczpróba kitünően sikerült, ami a tánczmeister szorgalmáról, ügyességéről és buzgalomáról tesz tanúságot. Különösen tetszett a „Spanyol négyes”, de még inkább a „Magyar Társalgó”, mely a régi „Körmagyar” tánczot juttatta eszünkbe. Elismeréssel kell adoznunk az ügyes és jó modorú tánczmeisternek azért is, hogy a táncz mellett a növendékek testi tartására is kellő sulyt fektet. Reméljük, hogy t. közönségünk őt e sikerült próbája után még jobban fel fogja karolni.

— **Új népzenekek.** Kolompai Miska vezetése alatt városunkban jónnon szervezett népzenekek alakult, melynek összhangozó játéka teljesen megfelel Kolompai Miska eddigi jó bandájának.

— **Fenyítő végtárgyalás** volt tegnap a helybeli kir. törvényszék előtt. Papp Imre, a nagykorúis kettős rablójalkos-ság elkövetőjének büntijét tárgyalták a közönség nagy érdeklődése mellett. Mikor e sorokat írjuk, éppen Dr. Nagy Mihály kir. alügyész úr tartja vádbeszédjét. Ez érdekes tárgyalásról lapunk jövő számban emledezzünk meg.

— **Van Houten Cacao porá-ról** szóló hirdetésünkre e helyen is felhívjuk a t. olvasóközönség figyelmét.

— **Zombori illem** csütörtökön a „Szökött asszony”-ban fel fog lépni. Ekkor lesz ugyan Szászton Sándornak színtársulatunk egyik szorgalmas tagjának jutalomjátéka. Megvagyunk győződve, hogy a színházba járó közönség örömmel veszi e hírt és fel fogja használni az alkalmat, hogy e kiváló jelességű művésznőt szűfolt házzal kitüntethesse.

— **A sorozás** nálunk f. hó 2-án vette kezdetét és 6-ig tartott, mely alkalommal az előállított osztályokból, összesen 772 hadkötésből besorozotatott az újoncz jutalékra: végleges ajánlással 4, ajánlás fenntartásával 183, a honvédségre 12 összesen 199; a póttartalékba mint papnövendék 1, mint családfenntartó 7, kevésbé alkalmas 42, a honvédségre 11, összesen tehát: 260 hadkötés, tehát majdnem fele az előállítottakból; ily eredmény régen nem értett el, sem nálunk, sem más városokban. Ezeket felül felülvizsgálata küldetett 10, észlelés és gyógyítás alá kőrházba 25 hadkötés, továbbá a felmentve volt hadkötéslek közül előállítottat 56 ember s ebből 1 a közös, 11 a honvédség póttartalékába osztottat.

— **Népmozgalmi kimutatás.** A tiszti főorvosi hivatal kimutatása szerint febr. 22-től március 1-ig született 39 gyermek, elhalt 30 egyén, szaporulat 9.

— **Közönetnyilvánítás.** A „Kecskeméti Koresolyázó Egyesület” választmánya, midőn nyilvánosságra hozza, hogy a koresolyázó egyesület javára f. évi január 11. és február 15-ikén rendezett estélyek tiszta jövedelme 144 frt 67 krt tesz ki; elmulasztatlan kedves közönségének tartja, forró köszönetét és hálás elismerését kifejezni, első sorban: Dr. Kovács Pálné úrnőnek, Fekete Rózsa, Katona Mariska, Magyar Erzsike és Halász Mariska kisasszonyoknak a „Zenekedvelők Egyesületének”, Papp György és Barta Henrik uraknak, azon nagy becsű közreműködésért, melylyel a koresolyázó egyesület teli esteit, oly vonzókká s látogatottakká tették, hogy a magas színvonalú szellemi sikerhez jelentékeny anyagi eredmény is fűződött. Ugyancsak köszönetet mond az egyleti választmány azon igen tisztelt uraknak, kik felül fizetni sziveskedtek. Felülfizettek: id. Katona Zsigmond

úr 1 frtot. N. N. úr 1 frtot. N. N. úr 50 krt és Tomaskó Jakab úr 30 krt. Kelt Kecskeméten, 1890. márcz. 4-én a koresolyázó egyesület választmányának megbízásából. e. elnök Vámos Béla, Szappanos Sándor, e. jegyző.

— **Gyermekkiállítás.** A csongrádmegeyi orvos-gyógyászati egyesület, mint a Szentesi Lap írja, f. évi május hó 26-án gyermekkiállítást rendez Szentesen. A kiállítás célja társadalmi úton begyűlendő adományokból olyan szegényebb sorsú anyákat, kiknek legszűkebb és legjobban gondozott gyermekeik vannak, pénzbeli jutalom és egyéb ajándékok részesíteni.

— **Dr. Radó Antal** magyar Leopardiának megrendelésre vettünk felhívást, Radó Antal gondoskodott most arról, hogy a világtájalom legnagyobb költőjét, Giacomo Leopardi-t is magyarul olvashassa a magyar olvasó. A Kisfaludy-Társaság, melyhez fordítást benyújtotta, sietett azt kiadásra elfogadni; az alulírott czég pedig a legnagyobb örömmel vállalkozott e munka forgalomba hozatalára, tudva azt, hogy oly műnek szenteli fáradozásait, mely minden művelt ember könyvespolcán, minden költőnek kedvelő nének szalonasztalán és végre minden középiskolai tanítvány könyvesházában egyaránt méltó helyet fog elfoglalni. Leopardi egy sorban áll Byronnal; százdunkban legelső és leghatalmasabb hirdetője volt ama komor eszméknek, melyek azóta oly erős viszhangot kellettek majdnem minden nép köztetésében. Egyike ő a legmodernebb költőknek, aki egészen közel áll hozzánk; a szenvedésnek legfőkénségebb dalunka s egyúttal egyike a legklasszikusabb formájú költőknek. Leopardi összes lírai költeményei husvitra fognak megjelenni a legdrágább kiállításban. A könyv elején Dr. Radó Antaltól való tanulmány lesz, mely a költő életrajzát és műveit kritikájál fogja tartalmazni s mely egyúttal kommentárjál szolgál mindannak, a mi leopardi verseiben magyarázatra szorul. A könyvhöz Leopardi művészi kivitelű arcképe lesz csatolva. Megrendelhető Lamper Róbert (Wodianer F. és fia) cs. és kir. udv. könyvkereskedése és könyvkiadóhivatalában Budapest, Andrássy-út 21. szám.

— **A nyomor tárlata.** Az angolországi Leeden sajtósátság tárlata kisparkell. Az ez idén megnyitott nemzetközi iparkéllitással kapcsolatban „nyomor-tárlatot” is kívánunk rendezni. Be akarják mutatni, a mennyire csak lehet élthetven, a zug-útezők melyen elszomorító jeleneteit, az inséggel küzdő munkásosztály lakásait, melyek megannyi fészkei a rettegés kőros pusztító esiráinak. A szobákban láthatók lesznek a beteg anyák, a betevő falatért esdő halvány kicsinyek, a nyomor megadó áldozatai. A londoni sajtó egy része rendkívül sokat vár e tárlattól s ajánlja, hogy hasonló kiállítást rendezzenek Londonban is, hol a lakosság egyik felének fogalma siner arról, miként él a másik tele.

— **Czigány országgyűlés.** Nagy vesztély fenyegeti Fáraó népének szabadságát. Ugyanis a horvát megyék gyűlésein szőba hozták, hogy a cigányok kőros életének véget kell vetni, állandó helyre kell a díszes fajt telepíteni és dolgozhoz szoktatni. A kőborlást szerető, tolvajlásból, őrűk föltozásából, kártyavetésből élő, felszűm, vagy őrűstőver vak begyében vándorló faj megalakította tehát a cigány parlamentet. Az országgyűlés népes volt, Odrán, szabad ég alatt tartott meg, melyen volt „tőbbség”-szendvelés, „kisebbség”-közbekialtás”-ök-leikkel, buzogányokkal fenygetőzk. Tőben előadták, hogy a kedves szabadságtól akarják őket megfosztani, sivár, unalmas helyhez kötni, hol izadsággal kell a napi kenyeret megkeresni. Átkozd és kijelentés olyan láma, zsvály, átkozódás, hogy csak az elnök „bőlesége” mentette meg őket a zendűléstől. Némelyek a horvát bánhoz, mások József főhercegehez indítványoztak küldöttséget meneszteni ismét mások Bosznia-ba. Hercegovinába való kivándorlást javasolták. Egy feláni tanácskozás után a tőbbség „határozatilag” kimondta, hogy maradjon minden úgy, amint régen volt. Nálunk is emlegetik a veszedelmes faj teleleptését, hát itt mikor lesz hasonló „országgyűlése” a fekete seregnek.

Ü Z L E T.

Kimutatás a „Kecskeméti Központi Takarékpénztár” 1890. évi február havi forgalmáról.

Bevételek:	
Múlt havi pénztári maradvány	27.298 frt 92 kr.
Felvezett váltók visszafizetése	3.420 — —
Biztosított váltók	5.308 — —
Leszámlítás	62.786 — 57
Költségek díjak	94 — 16
Folyó számlák	9.085 — 64
Betétek	39.458 — 18
Folyó költségtérítés	148 — 15
Költségek visszafizetése	550 — 24
Különböz kamatok	2.875 — 04
Értéztárjegyek	5.000 — —
Háztövedelem	310 — 88
156.335 frt 28 kr.	

Kiadás:

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like Jutalék, Fedezett váltók, Biztosított váltók, Leszámlálás, Költsön ingatlaira, Lakbér, Folyó számlák, Adó, Folyó költség, Betéti kamatok, Tiszti és szolgafizetés, Osztalék, Betéti kamat-adó, Pénztári számla mint egyenleg.

Vasúti menetrend (érvényes 1889. Október 1-től.)

Table with 3 columns: Direction, Train Type, and Schedule. Divided into Budapest-Kecskemét and Kecskemét-Budapest sections.

Kecskemét—Budapest közt:

Table with 2 columns: Train Type and Schedule. Includes Személyvonat, Omnibuszvonat, Express-vonat, and Személyvonat.

Piaci árjegyzék.

Table with 2 columns: Commodity and Price. Lists items like Tiszta búza, Kétszer, Rozs, Arpa, Zab.

Felolós szerkesztő: HABINA JÁNOS.

Nyresselyem kelméket 10 frt 50 krtól kezdve ruhánként és finomabb minőségben küld portó...

Advertisement for LE HOUBLON beer, featuring a logo and text: 'A legjobb szivarka-papír a világon', 'LE HOUBLON', 'CRAWLEY és HENRY-TÓL'.

Gyenge gyomrúaknak!!

Van Houten Cacao pora az egyedüli tápszer, mely a kávé pótolja és gyenge, hurutos gyomorbetegnek könnyen emészthető.

Főraktár: FEUER JAKAB osemege-üzletében.

Köhögés és rekedtség

elleni STRAUSS A.-féle amerikai gyógyfű kivonatu

Mellpsztilák

Mellszörp és Mellsör

a nagyerdemű közönség figyelmébe ajánljuk

1 doboz mellpsztila 20 kr., 6 doboz 1 frt. 1 üveg mellszörp 50 kr., 6 üveg 2 frt 50 kr.

1 üveg mellsör 50 kr., 6 üveg 2 frt 50 kr.

Strauss A. utóda

Budapest, Főncsiere palota.

Kapható minden helybeli gyógyszerész és drogistá üzletében.

Lakás-kiadás.

II. tized. lejtő-útcza 321. sz. a. Sz. Tóth Antal-féle házban folyó évi május 1-től legutóbb gróf Spaar alezredes úr által bérlet lakás egy vagy több érve hasznosítandó.

34 (0-3)

Máriazelli gyomor cseppek

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Vedjegy

egy 40 kr. keltés üveg 70 kr. Kiszámlált széküldési raktár: Brdy Károly gyógyszerész Keszmer, Morva ország.

Óvás! A valódi Máriazelli gyomor cseppek csak félekepen utánoztatnak...

Máriazelli Labdacsok.

A Kéménykötés és székrekedés ellen, évök óta legjobb hatásúak bizonyult labdacskok is, sokféle képen használtak...

Eladó föld.

Pusztaszentkirályon 79 katastrális hold föld — néhai Szabó Árpád hagyatéka — eladó

Götsch József, VII. t. Csongrádi-nagy-útcza 96 sz.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Szemő Sándor ügyvéd végrehajtónak Molnár István végrehajtást szennvedt ellen 1930 frt tőke és jár. iránt...

Bogoss Endre, kir. törvénzéki bíró.

Hirdetmény.

A 274./1889. számú közgyűlési határozat alapján, a szikrai járásból — a pusztaszentkirályi és alpári kizsoltott földek hosszánál — az ügih új mentén — 1107 hold 549 négyszögöl területű 56, esetleg kevesebb részletekben is, a 15380./1889. számú tanácsvezetés szerint 6 évi időtartamra hasznosítandó...

Gazdászati hivatal.

Hirdetmény.

Kecskemét th. város közlegelőire az 1890. évben beváltandó zöszárgólt fizetődők fűberek, a 239./1889. számú közgyűlési határozat szerint a következőleg lettek megállapítva:

- I. Lovaknál: Három éves és ennél idősebb kanca után 3 frt 50 kr. Két éves és azon felüli lovak s a 2 éves kanca után 3 " " Egy éves csikók után 2 " " II. Szarvasmarhánál: Két éves és azon felüli üszök és tehének után 3 frt 25 kr. Két éves és azon felüli tinók után 3 " " Egy éves borjúk után 2 " " Ökrök után 3 " "

- II. Birkák után: az elhullottakra eddig számított 10% leengedés mellőzésével, s város alatti részeken legeltetett juhok után szedendő kétszeres fűbér-fentartásával, darabonként 30 " IV. Szamár után: 1 " 50 " V. Keszék után: 1 " " VI. Hat hónapos és azon felüli sertések után 60 " " Hat hónapon alóli malacok után 30 " " VII. Lúd és liba után 10 " " Kecskemét, 1890. márczius hó.

Gazdászati osztály.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött részéről ezenel közhírré tétetik: miszerint a néhai Szabó György és társai hagyatékánál érdekelve levő Madarassy Rózsa kiskorú tulajdonához tartozó, 1-6 tized kigyó-útcza 104. sz. ház, a 1885./1890. sz. árvászeki végzés értelmében nyilvános árverés útján 3 évre bérbeadandó levén: árverési határidőül 1890. évi márczius hó 14-ik napján reggeli 9 órája az árvászeki helyiségbe kitűztetik azzal: hogy az árverési feltételek addig is a jegyzői hivatalban, a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Dékány László, árvászeki jegyző.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Nagy Kálmán végrehajtónak Bárdi Teréz végrehajtást szennvedt ellen 100 frt tőke és járuléka iránt folyamatosan levő végrehajtási ügyében.

1) a kecskeméti 4230. sz. tjkben 19. sz. a foglalt a Bárdi Teréz, továbbá Bárdi Pál, Bárdi Mihály, Bárdi Pál s kiskorú Bárdi Mihály, Teréz, Pál és Julianna nevén álló, és az 1881. év 60. t.-cz. 156. §. a) pontja szerint egészen árverés alá bocsátandó szarkási erdő 58 frt; —

2) a kecskeméti 5490. sz. tjkben 149. sz. a foglalt tanyaföldből Bárdi Teréz illető 1/4 rész 85 frt; 3) ugyanazon tjkben 152. sz. a foglalt tanyaföldből Bárdi Teréz juttatott kőpész 1/4 rész 85 frt; — és 4) a kecskeméti 5511. sz. tjkben 170. sz. a foglalt tanyaföldnek Bárdi Teréz járandóságát tevő 1/4 része 106 frt kiküldési árban s mindegyik ingatlan tartozékainak együtt, — az 1890. május hó 7-ik napján d. e. 9 órakor mint egyetlen határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésben az egyidejűleg megállapított s a hivatalos órák alatt e tki hatóság, valamint Kecskemét város polgármestere hivatalában megtekinthető feltételek mellett a kiküldési árban alól is eladandó fog.

Yvoni számlakönyvek tartoznak a kiküldési árul szolgáló becser 10%-át készpénzben, vagy ovdaképp értékpapírban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel előre letenni. Kelt a kecskeméti kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi febr. hó 7-ik napján. Bogoss Endre, kir. törvénzéki bíró.

Hirdetmény.

A kecskeméti r. k. főgymnázium udvara közepén levő épületnek áthelyezése elrendeltetvén, e munkának árlejtéseni kiadására a r. k. egyház-közönség tanácsstermébe f. évi márczius hó 30-ik napjának d. u. 2 órája tűzött ki. A terv, költségvetés és feltételek ugyanott megtekinthetők.

Gondnokság.

Földbirtok-eladás.

Idősb és ifjabb Tóth Lajos urak 140 hold területű városföldi birtoka egy tagban, esetleg részletekben eladó. Értekezheti a földtulajdonosokkal a helyszínén és Tóth Ignác ügyvéd úrral, III. tized, páva-útcza 130. számú lakhelyén.